

hvis jeg ikke netop nu kunde gaa ud fra, at det var en ganske upraktisk Anmærkning uden al reel Betydning; naar det er Tilfældet, kan man jo forsonse sig med saare meget. — De fire Anmærkninger, som saaledes ere opstillede, have vel nu i det hele taget gjort den Nytte, de skulle. Det har sikkert moret Forslagsstillerne at stille dem op, og dermed er vistnok Hensigten med dem naaet. Nu staa de der, og jeg ser foreløbig ikke rettere end at vi, efter hvad jeg har udtalt, kunne lade dem blive staaende. Det vil imidlertid senere kunne blive Genstand for det høje Tings Overvejelse.

Madsen-Mygdal: Fra Ministerbordet have vi i Dag hørt forskellige Indvendinger over for nogle Enkeltheder paa det foreliggende Finanslovsforslag. Men disse Indvendinger have dog ikke været af videre rækkende Betydning, end at de enkelte Ministre ikke finde det nødvendigt at stille noget som helst Ændringsforslag, men erklære sig mere eller mindre tilfredse med de Bevillinger, der ere givne paa hvert enkelt Budget. Da Forholdet er dette, og da Tiden desuden er saa langt fremrykket, er der ingen Grund for mig til at komme udførligt ind paa disse forskellige Enkeltheder, som ere fremdragne af de forskellige Ministre, og dernæst nu sidst af det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), og jeg skal derfor indskrænke mig til ganske enkelte Bemærkninger.

Den højtærede Konseilspræsident begyndte med at beklage, at der var saa kort Tid til Finanslovsbehandlingen her i Tinget. Det er jo en Klage, som vi have hørt Aar efter Aar, og som det er faldet i min Lod at modbevise eller tilbagevise, hvad man nu vil kalde det. I de foregaaende Aar har det imidlertid vist sig, at Klagen har været temmelig grundløs. Jeg skal derfor ikke komme ind paa her i Dag at gentage mig selv fra de foregaaende Aar, men skal nøjes med at henvise til, hvad jeg tidligere har sagt og blot tilføje 2 Bemærkninger. Jeg tror ogsaa, særlig efter hvad vi have hørt i Dag, at Landstinget vil faa rigtig god Tid til at behandle Finansloven i den Tid, der er tilbage af Rigsdagssamlingen. Dernæst vil jeg udtale, at den Omstændighed, at vi skulle have Folketingsvalg i Løbet af ganske kort Tid — hvilket jo ikke er Folketingets Skyld — den Omstændighed, at vi skulle afslutte Rigsdagssamlingen med et Folketingsvalg, saaledes som det ogsaa tidligere er sket, er en Følge af Misregimentet i

dette Land. Saaledes burde det jo ikke være, thi det bringer Forstyrrelse ind i mange Forhold og navnlig Forstyrrelse ind i Rigsdagens Arbejde; det behøver jeg ikke at udvikle videre. Og det bringer ogsaa Forstyrrelse med Hensyn til Forberedelserne til det forestaaende Valg. Det havde været ganske i sin Orden, om vi havde faaet Ro og Fred til her at arbejde med de Sager, der foreligge, uden Hensyn til et Folketingsvalg, og det var ogsaa i sin gode Orden, at man ude i Landet havde haft Lejlighed til at forberede Valget, uden at der var kommet Forstyrrelse andet Steds fra. Saaledes var det i gamle Dage, og dertil maa vi ogsaa naa igen.

I Anledning af hvad der er fremkommet fra forskellige Sider, skal jeg kun sige et Par Ord om et Par Enkeltheder, for det første om disse meget omtalte Anmærkninger. Nu hørte vi af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, en længere Tale om, at disse Anmærkninger vare uberetigede og ikke i Overensstemmelse med Loven af 26de Marts 1870 osv. Alt det skal jeg ikke komme ind paa, saa meget mindre, som det jo er givet, at der ikke stilles noget Ændringsforslag i Anledning af disse Anmærkninger. Det forekommer mig derfor, at al Diskussion om denne Sag i Øjeblikket nærmest kun vilde have akademisk Betydning; men jeg skal dog sige et Par Ord. Jeg er ikke Jurist, og jeg skal ikke indlade mig paa Juristerier i saa Henseende, men kun sige, at fra et Lægmandsstandpunkt ser det lidt underligt ud, at Embeder og Bestillinger saadan kunne staa ledige Aar efter Aar, dels fuldstændig ledige, saa at de slet ikke besættes, dels besatte ved Konstitution af andre Embeds- og Bestillingsmænd, som altsaa maatte have Brug for deres Arbejde i anden Virksomhed. Fra et Lægmandsstandpunkt kommer man let ind paa den Betragtning, at adskillige af disse Embeder maa være overflødige, ellers kunde sligt jo ikke gaa. — Endvidere maa jeg bemærke, at det ser lidt underligt ud med disse Retræteposter, man skaber for Ministre, det har man jo nu gjort i flere Aar. Vi kende, hvorledes Lolland-Falsters og Fyns Bispestole have staaet ledige, og hvorledes forskellige Amtmandsembeder have staaet ledige som Retræteposter for Ministrene. Her paa dette Finanslovsforslag foreligger der en hel Del af disse Forhold. Bortset fra alt, hvad man fra juridisk Side kan sige enten for eller imod dette, vil jeg mene, at alt dette ser ikke godt ud, det er noget, vi helst skulle være fri for. Hvad for øvrigt selve